

засрамени, повдигнахъ сѧ на по-голѣмъ зависть и отсѣкохъ имъ по единъ-тѣ дѣсна рѣкѣ! Послѣ влечени сѧ порѣганіе, по вичко-то тѣржище, сѧ отрѣзаны азыци и рѣцѣ да глѣда всичкій народъ — мало голѣмо. Слѣдъ такова безчловѣчно мѣчителство и безчестно порѣганіе, проводихъ и трима-та въ заточеніе, далечъ единъ отъ дрѣгыго, безъ никакво погрѣжванье за тѣхъ, гладны голи и боси, щото много мѣкы и колѣзни прѣтърпахъ по пѣта: Прѣп. Максимъ отъ голѣмы-тѣ си колѣзни не можа-ше да сѣди нито върхъ скотъ, нито на колесницѣ, и войны-тѣ сплетохъ единъ кошъ, направенъ като одъръ, дѣто глѣдихъ старца, свѣсѣмъ колѣна, и едвѣмъ го занесохъ до опрѣделенно-то мѣсто въ заточеніе, ѹ нѣкожъ скытскѣ странѣ, нареченнѣ Аланія въ Европѣ, градъ Схымаръ, дѣто го затворихъ въ тѣмницѣ; а неговый ѹченикъ Анастасій, на кого-то бѣхъ отрѣзали азыка и рѣкѣ-тѣ, отъ много-то трѣдъ и колѣзни ѹмръ на пѣта. Прѣподокный же Максимъ живъ въ заточеніе още три години, нѣ сѧ много злостраданіе, заключенъ въ тѣмницѣ-